

zárókoncertre pedig Budapesten a Várkert Bazárban kerül sor. A zenekarunk olyan előadókkal koncertezik, mint Érdi Tamás zongoraművész, Győri Noémi fuvola-művész, Kertesi Ingrid operaénekes, Oláh Vilmos hegedűművész. Dirigál Hámori Máté és Madaras Gergely. Azt látjuk, egyre több település szeretne helyszínné válni, úgyhogy jövőre is folytatjuk a Klassz a pARTont. Akad más nyári felkérésünk is, augusztusban a városligeti Királydombon az István, a király előadásában veszünk részt.

■ Mit emelne ki a következő szezon programjaiból?

– Megjelent a féléves műsorfüzetünk, azért nem teljes szezonban gondolkodunk, mert nagyon sűrű az életünk, szükség van flexibilitásra. Gyermekek vagyunk a címe az őszi bérletsorozatunknak a Zeneakadémián, s olyan műveket adunk elő, mint Liszt Két legenda, Mahler Gyermekgyászadalok vagy Sztravinszkij Tűzmadár. Úgy ítéltük ugyanis meg, hogy nagyon jók ezek a tematikus sorozatok. Lesznek ismét zeneszerző-

portrék, Haydn-nal a középpontban, az ifjúsági előadásokban pedig Mozart-műsor mellett A patikus című vígoperát is bemutatjuk. Eckhardt Gábor beavatói is igazán kiválóak.

■ Mi a helyzet a színházzal? A Nemzeti-ben lesz folytatás?

– Új darabról egyelőre nem tárgyalunk, de az Operaházzal nagyon jó az együttműködésünk, úgy vélem, a dalszínházzal biztosan lesz folytatás. Éltre hívjuk a saját zenés színházunkat. Mundruczó Kornél rendez a Winterreise című előadást, ami ősszel, a Cafe Budapest Fesztiválon kerül színre a BMC-ben. Nagyon aktuális a témája: a menekültügy. A bicskei menekülttáborban forgatott film társul a Schubert- Zendel Winterreise-jéhez. A sorozatnak megvan már a második darabja is, szóval tervezzük a folytatást. Máté ötletei kiválóak, s jobb, ha ezeket mi valósítjuk meg, mintha másokhoz társulunk. A zenekar remek helyzetben van, mert tényleg a fenntartóval együtt építkezünk, s azt gondolom, mindez hozza majd a megfelelő számokat is. Kultúrát építünk –

ez a kerület jelszavai között szerepel, és tényleg komolyan is gondolják. Meglesznek a mi forrásaink is, ehhez azonban nekünk kell odamenni Óbudára, és megmutatni, mit tudunk.

■ Más újdonság?

– Akad rengeteg. Elégedettek vagyunk a zeneakadémiai és BMC-s jelenlétünkkel, de azért másfelé is keressük a lehetőségeket, máshol is építkezünk. A III. kerületben még mindig akad olyan intézmény, amelyről azt gondoljuk, be lehet vonni az együttműködésbe. Folyamatosan dolgozunk azon, hogy többször tudjunk vidéken megjelenni. Akad néhány felkérésünk, de szeretnénk ezt is bővíteni. Ez nem anyagi, inkább egyeztetési szándék kérdése. Anyagi helyzetünk szerencsére stabil, ezért nem is bővítjük tovább az együttest, nem lépjük át a szimfonikus zenekari létszámhoz szükséges státusz-számot, mert azzal a biztos működéshez szükséges összeget tennénk vele próbára. Nézzük meg 2016-ot, s ha az előre vázolt támogatásokat valóban megkapjuk, akkor eljön ennek az ideje is. R. Zs.

Székesfehérvári együttessel gazdagodott a hivatásos zenekarok sora

Több mint száz esztendő után ebben az évben új fejezet kezdődik az Alba Regia Szimfonikus Zenekar életében. Mostantól ugyanis önálló intézményként működik a zenekar, júniusban már a saját irodába, próbatermébe is beköltözhetett az együttes, sőt, már próbajátékokra várják a jelentkezőket. A társulat igazgatója, ifj. Major István temérdek tervvel kezdett bele hároméves igazgatói megbízatásába, amelynek végén szeretné, ha a zenekar már a minősített kamaraszimfonikusok közé tartozna. Az addig vezető út első lépéseiről és az eddigi tapasztalatokról is mesélt.

■ Egy zenekar hivatásossá válása mindig örömteli esemény, az utóbbi években azonban már néhányszor elbanguzott, túl sok az együttesünk... S hiába az emelkedő állami támogatás, számos társulat helyzete éppen a csökkenő önkormányzati büdzsé miatt vált nehézzé. Minek köszönhető, hogy mégis ilyen bátran belevágtak az együttes hivatásossá tételébe?

– Dönteni kellett az Alba Regia Szimfonikus Zenekar további sorsáról, hiszen az egyik legrégebbi zenekarról van szó, 1913-ban alapította Hermann László. Amikor a téma – két évvel ezelőtt – többedjére szóba került, éppen száz esztendő volt az együttes, s nagyon szomorú lett volna, ha akkor hagyják elsorvadni. A színházon belüli működése már nem volt korszerű, mivel a zenekar nem tudott továbblépni, nem fért

hozza a pályázati pénzekhez, a teátrumnak pedig annyi a teendője, hogy nem tudja az együttest is menedzselni. Szerencsére ezt ők is így látták, s támogatták a folyamatot, hogy a zenekar a saját lábára álljon. És ami a legfontosabb, hogy Fehérváron egy olyan városvezetés irányít, amelynek tagjai úgy vélekednek: fontos a kultúra, s egy zenekar életre hívásával értéket teremtenek és nyomot tudnak hagyni maguk után. A mai világban az emberek rengeteget foglalkoznak a testükkel, s hajlamosak elfelejteni, hogy a lelküket is táplálni kell... Székesfehérváron most már a jelentős, sokszínű színházi élet mellett – az Alba Regia Szimfonikus Zenekarnak köszönhetően – a zenei kínálat is jelentős lesz. Egyébként a teátrumnak annyi a saját előadása, hogy nem is könnyű a koncertekhez szabad időpontot találni a Színházban. Sok a városban a program, a Nyári Játékok mellett nemzetközi néptáncfesztivált is rendeznek, de a Pelikán Udvar szintén rendszeres programokkal várja a publiku-

mot. Bár a Filharmónia évtizedek óta rendkívül sikeres hangversenysorozatokat szervez Székesfehérváron, érdekes módon azonban az ifjúsági koncertek szempontából számára szűz terület ez a megye...

■ Gondolom, akkor már tárgyalnak az együttműködésről...

– Igen, azért is, mivel minden évben közreműködője volt a Filharmónia bérletnek az Alba Regia Szimfonikus Zenekar, sőt a jövő évadban két koncerten is részt veszünk. A sorozatuk egyébként annyira sikeres, hogy nem lehet rá bérletet kapni. Bízom benne, hogy a mi együttműködésünk is folytatódik majd...

■ Visszatérve a bivatásossá válásra, mi az, amiben mást tudnak kínálni, mint a főváros? Hogyan lehet meggyőzni a publikumot, hogy ne a budapesti koncerteket válassza, hanem a helyi együttes programjait?

– A főváros közelsége valóban nem teszi egyszerűvé a dolgunkat. Budapesten nyilvánvalóan vannak olyan együttesek, amelyek más kategóriába tartoznak, mint mi. Nem mondhatjuk hát, hogy nem lesz érdemes utazni. Ha azonban jó koncerteket hallgathatnak Fehérváron, ha olyan művészekkel találkozhatnak a városban is, mint Bogányi Gergely vagy Medveczky Ádám, akkor gyakrabban döntenek majd amellett, hogy maradnak...

■ Ennek elérése is az Ön feladatai közé tartozik, hiszen tavaly, öt pályázó közül nyerte el az igazgatói posztot. A bivatásos együttes felé vezető út első lépése ugyanis a saját menedzsment felállítása volt...

– Hosszú és rögös út vezetett idáig. Az utóbbi 35 évben a Vörösmarty Színházban működött az együttes, de ez inkább infrastruktúrát jelentett, vagyis a zenekar alapvetően szimfonikus repertoárt játszott. A tagság zömében zenetanárokból, diplomás zenészekből állt és áll, csak eddig nem tudott státuszt biztosítani a tagjainak. Most azonban, hogy január 1-jétől önállóvá váltunk, így ez is hamarosan megváltozik. A városvezetés döntése mellett a település intenzív kulturális élete is megkívánja, hogy önálló zenekarral rendelkezzen, s minél jobb színvonalat képviseljen.

■ Mindez azonban komoly büdzsét is feltételez...

– Azzal a város vezetése is tisztában van, hogy mindez valamivel többbe kerül, mint korábban. Jelen pillanatban alapvetően önkormányzati támogatásból gazdálkodha-

tunk, amit hároméves fenntartói megállapodás alapján kapunk, és ez egyben lehetővé tette azt, hogy pályázzunk az EMMI-nél, és nyertünk is 4 millió forintot. Több alapítvány is segíti a zenekart, az egyik szintén kapott számunkra egymilliót. A jegybevételeink ugyancsak sokkal jelentősebbek, mint tavaly. A cél az, hogy kiemelt minőségű kamara-szimfonikus zenekart hozunk létre, ami minimum 24 státuszos muzsikust jelent, valamint a karmestert. Amikor ez a döntés megszületett, mindenki tisztában volt azzal is, hogy ez egy hosszabb folyamat lesz. Tavaly tavasszal jelentette be polgármester úr, hogy önállóvá kívánja tenni a zenekart, ezt követően vezetői pályázatot írtak ki, amelyről december 19-én szavazott a közgyűlés. Január elején pedig megalakult a zenekari intézmény.

■ Amikor megírta a pályázatát, mennyire volt szabad keze?

– Nem voltak különösebb kikötések. Az aspiránsok között akadt, aki megjelölt új művészeti vezetőt, én nem, mert Drahos Bélát régóta ismerem, tisztelem, jó a kapcsolatom. Nagyon jelentős változást hozott a zenekar életébe, komoly szakmai műhelymunkát és fejlődést. A pályázatomban az szerepelt, hogy a vele folytatott munka mellett a zenekar nyisson, és minél több vendégtől tanuljon. Ezt idén már el is kezdtük; Antal Mátyás, Werner Gábor, Medveczky Ádám, Bolyky Zoltán és Kökényessy Zoltán vendégszerepel nálunk. Ez nemcsak a közönségnek, hanem a társulatnak is izgalmas. Januárban még nem rendelkezünk saját székházzal, a színházban volt irodánk, de most júniusban átköltöztünk egy nagyon szép épületbe, mely a Nyugat-Magyarországi Egyetem vagyonkezelésében van. Számunkra a földszintet a város bérlti, ahol próbaterem, irodák, hangszertár és minden egyéb megtalálható. Elfér ott egy nagyzenekar is. Átlagosan 50 fős zenekarral lépünk színpadra, de például a Kick-off koncertünkön februárban 65 fős, a Bartók Emlékkoncertünkön 74 tagból álló társulat muzsikált. A próbatermünk nagy egyetemi előadó, ahol akár nyolcvan is gyakorolhatnak. Lehetőséget ad a kamarakoncertekre is, komoly célunk bevezetni itt ifjúsági koncerteket is, hiszen száz-százötven fős közönség is befér. Az épületben kottatárunk is lesz, sőt jut hely a szólampróbáknak is.

■ Mi a helyzet a honlappal?

– Még nincs készen, de dolgoznak rajta. Az arso.hu. nyáron elkészül, a Facebookon azonban már megtalálni minket.

■ A minősítéshez komoly kritériumokat kell teljesíteni, ezek közé tartozik az ötven koncert és a búszezer fizető néző. Lehet ezt teljesíteni Székesfehérvárott?

– Mindennek most még a felénél sem tartunk, ez azonban tényleg küzdelmes folyamat. Idén már jóval több koncertet adunk, mint tavaly, mert akkor tizenötig jutottunk, ebben az esztendőben már huszonötöt tartunk. A hagyományos hangversenyek mellett, mint karácsonyi vagy a húsvéti, akadnak új kezdeményezések is. A nézőszám növelése talán nehezebb. Az első lépés az, hogy június 8-án, a Virtuózokkal koncerteztünk a Vodafone Sportcsarnokban, erre a rendezvényre ezerkétszáz-an eljöttek. Jövőre már két ilyen nagyszabású hangversenyt szeretnénk tartani. Együtt kívánunk működni más területekkel, például a sporttal. Opera- és operettjátást is tervezünk, évente egyszer-kétszer.

■ Hol lesznek a nagyobb koncertek? A színházban?

– Igen, a Vörösmarty Színházban, de rendszeresen adunk templomi koncerteket is. Kedvelt helyszínünk a Bazilika, melyet épp most újítanak fel. Orbán Viktor pedig május végén, országjáró körútján jelentette be, hogy a városban új koncertteremet kíván építeni. Egy meglévő épület felújításáról van szó, ez a Fekete Sas Szálló. Ifjúsági bérleteinket is folytatjuk, izgalmas sorozatot állítottunk össze. Az első koncerten Fehérvár virtuózait mutatjuk be, hiszen a város zeneiskolája és zeneművészeti szakközépiskolája időről-időre kiváló tehetségeket nevel ki. Bogányi Gergely is fellép nálunk, és hozza az új zongoráját. Szimfonikus mobil hívások címmel pedig majd a mobil csengő hangok feldolgozását állítjuk a középpontba. Így a gyerekekhez is közelebb tudjuk hozni a klasszikus zenét. Most nyáron, a Harmonia Albensis egyházi fesztiválon jelentős koncertet adunk, melynek szölistája Boross Csilla székesfehérvári származású operaénekes lesz, a dirigens pedig Medveczky Ádám. Ősszel ismét meghirdetjük a felnőtt-bérletünket. Korábban volt ilyen sorozata a zenekarnak, de néhány év kimaradt... Szeretnénk ezt felújítani, hogy törzsközönséget építsünk, s legyen egy állandó olyan mag, amelyre számíthatunk.

■ A december nem volt kicsit késő, hogy szezonot tervezzen?

– A pályázatban előírásként szerepelt, hogy a következő költségvetési évet meg kell tervezni, s az általam készített programot Drahos Béla el is fogadta. Az első év tényleg nehéz,

különösen azért, mert itt egy új intézményt kell felépíteni. Amikor január 5-én összejött a zenekar és én bementem az első próbára, akkor egyetlen koncert volt leszervezve, a január 12-i... Nagyon gyorsan kellett hát dolgoznunk, de fél év alatt sikerült hangversenyekkel megtölteni ezt az esztendő. Talán ez is azt mutatja, hogy hasznos a menedzsment, hiszen 2016 májusáig nagyjából látjuk a fellépéseinket és a vendégművészeket is felkértük. Azt gondolom, utolértük magunkat, és egy kicsit előre is dolgoztunk.

Howan kezdődött az együttessel a kapcsolata? Vagy csak egyszerűen meglátta a kiírást?

– Fehérvári vagyok. Bár Kaposvárott születtem, Székesfehérváron nőttem fel. A középiskola után kerültem Debrecenbe, Bécsbe, majd Budapestre, s több zenekarban voltam szólamvezető csellista. Egyfelől elhivatott zenész vagyok, van azonban egy másik, menedzseri énem is. Ebben a pozícióban azt láttam, hogy ez a kettő találkozhat. Egyébként magam is játszottam az együttesben. Amikor Drahos Béla a társulathoz került, állandó tag voltam, szinte minden koncerten részt vettem, Bécsben tanultam, de hazajártam a hangversenyekre. A MÁV zenekari tagságom alatt is, amikor csak tudtam, jöttem kisegíteni. Az elmúlt években volt hát kapcsolat a zenekarral. Sőt, az utóbbi másfél évben ismét nagyon sok programban vettem részt, hogy megismerjem az együttest. Amikor kiderült, hogy lesz pályázat, azonnal benne akartam lenni a zenekar éle-

tében, hogy tudjam, mi az, ami jó, mi az, amin változtatni kell. Érdekelt a pályázat, fontosnak tartottam, hogy jelentkezsek rá. Egyébként most az igazgatás mellett tanítok a marczibányi téri Kodály Zoltán Zeneiskolában, és időnként koncertezem is.

Mennyi időre szól a megbízatása? S milyen tervekkel látott munkához?

– Három évre. Elég feszített tempóban kell dolgoznom, mert polgármester úr azt a célt tűzte ki számomra, hogy a harmadik év végére el kell érjünk a kamara-szimfonikus minősítés feltételeit. Így se éjjelem, se napalom. De nagyon sok segítséget kapok, mind a városvezetőktől, mind a helyi zeneszeretőktől, s a színházról is. Látom persze, hogy még nagyon sok a hiányosságunk, amit pótolnunk kell.

Mindenesetre lassan már lesznek műzsikusaik, hiszen nyáron már próbajátékokat is tartottak.

– Jelenleg még mindenki főállás mellett vesz részt az Alba Regia Szimfonikusok produkcióiban. Már kiírtuk a próbajátékokat az összes vonóspozícióra, melyen harmad státuszokat adunk a legjobbaknak. Ez egyelőre évi 96 szolgálat összesen, azaz havi nyolc, de a zenészeket tájékoztatjuk, hogy csak most ennyi, a jövő évben már fél, utána pedig remélhetően egész státusz lesz. Nagyon sokan jelentkeztek, hetvennél is többen. Utána pedig a fúvós pozíciókat fogjuk meghirdetni.

Mi fog történni a mostani zenészekkel?

– Sokan pályáznak közülük, a többiek pedig kisegítőként tudnak velünk dolgozni a jövőben. Nyilván inkább a fiatalok vállalkoznak a próbajátékokra, de az idősektől sem válunk meg. Hiszen itt most egy kisebb, státuszos zenekar jön létre, a többiekre kisegítőként mindig szükség lesz.

Howan fogadta ezt az új helyzetet a zenekar, a közönség?

– A változás mindig valakinek jó, valakinek rossz, ez a mostani azonban a nagytöbbség számára kedvező. A közönség is üdvözlí mindezt, néhány koncert után azt tudom mondani, hogy nagy az érdeklődés a zenekar iránt. Több teltház hangversenyünk volt. A zenészekben – valószínűsítem – van némi bizonytalanság a jövőt illetően, hiszen nyilván ki kell lépni megszokott helyzetekből, de ez a változás segít abban is, hogy az emberek ambiciózusabban, pozitívabban álljanak a koncertekhez. A tevékenységünkre pedig a pozitív motiváció jellemző. Új karmesterek, kiváló szólisták érkeznek, jelentős események zajlanak az Alba Regia Szimfonikus Zenekarnál. Teljes Bartók-koncertet adtunk például Szabadi Vilmossal, amelyen nagyon jó színvonalon játszott a zenekar, s eljött a teljes városvezetés. Szép este volt, ezen ünnepeltük Drahos Béla hatvanadik születésnapját is, helyi kórusokkal. Bizom benne, hogy a nyári sorozatok is jók lesznek. Jön Veszprémből a Mendelssohn Kamarazenekar is, s nem titkolt szándékom, hogy a jövőben velük is együttműködjek. Szóval, tervből akad jócskán... R. Zs.

Akadémiai huza-vona

2015. június 9-én a Magyar Narancs on-line kiadásában interjú jelent meg Keller András hegedűművésszel, a világhírű Keller-vonósnégyes alapító primáriusával és a Concerto Budapest vezető karmesterével, aki a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rektorához, dr. Vigh Andreához előző nap benyújtott írásbeli felmondásának okairól nyilatkozott. Mivel Keller András, az Egyetem Kamarazene-Műhelyének vezetője, az intézmény elégtelen szakmai működésével, és a rektor asszony számára elfogadhatatlan vezetői módszereivel indokolta felmondását, ezért Keller Andrásnak az interjúban megfogalmazott kifogásairól megkérdeztük Vigh Andrea rektor véleményét is.

Váratlanul érte Keller András felmondása?

– Igen, váratlanul ért, hiszen Keller tanár úr eddig nem adta tanújelét, hogy ilyen szinten elégedetlen lenne akár az Egyetemen zajló szakmai munkával, akár az én vezetői tevékenységemmel. Ráadásul nagyjából egykorúak vagyunk, egyszerre tanultunk ebben a mindkettőnk által nagyon szeretett és nagyra becsült intézményben, tehát jól esett volna, hogy ha egyeztetünk, mielőtt írásban nyújtja be felmondását, amit így kénytelen voltam elfogadni.

Pedig Keller András meglehetősen sok kifogást sorol fel elhatározásának indo-